

NOWA EKSPOZYCJA

Pracownia krawiecka

W muzealnym miasteczku, w jednym z wnętrz domu z Wojsławic, otwarta została ekspozycja **pracowni miasteczkowego krawca**, która pozwala zapoznać się z zakładem i warunkami w jakich pracowali przedwojenni krawcy pochodzenia żydowskiego w małych miasteczkach Lubelszczyzny.

W okresie międzywojennym w miasteczkach Lubelszczyzny ponad połowę rzemieślników stanowili Żydzi. Najbardziej rozpowszechnionym rzemiosłem było krawiectwo opanowane w dużym stopniu przez rzemieślników żydowskich i Żydów niechrześcijańskich. Ci drudzy, posiadając niekiedy inny zawód, wędrowali od wioski do wioski szyjąc po domach. Handlowali tzw. gotowizną na jarmarkach oferując niższe ceny. Większość żydowskich krawców szyła ubrania w swoich mieszkaniach, wydzielając w nich część pomieszczenia. Ze względu na niski poziom materialny nie stać ich było na opłacenie składek w cechu czy wynajem lokalu, w którym mogli by prowadzić usługi.

Ekspozycja muzealna dotyczy wyposażenia pracowni krawieckiej z końca lat trzydziestych XX w. i pomieszczona jest w przyrynkowym, podcieniowym, domu z Wojsławic. Szyldy zostały odwzorowane wg szyldów jakie widniały przed wojną na odrzwiach zakładu krawieckiego Szmula Goldmana, który zginął podczas bombardowania w pierwszych dniach września 1939 r. wraz z całą rodziną.

Scenariusz ekspozycji wykonany został metodą modelową. Zakład prowadzi we własnym mieszkaniu, żydowski krawiec zajmujący się szyciem okryć męskich i kobiecych z własnych i powierzonych materiałów. Ekspozowane są tu podstawowe narzędzia i przybory krawieckie. Głównym narzędziem pracy krawca była maszyna do szycia. Na ekspozycji prezentowane są dwie, nożna, ze stolikiem osadzonym na żeliwnym stelażu oraz ręczna, na korbkę, popularnej, amerykańskiej firmy I.M. Singer & Co., założonej pod koniec 1857r. przez Isaaca Merrita Singera. Ważnym elementem wyposażenia zakładu jest stół, na którym wykonywane są niemal wszystkie czynności związane z przygotowaniem materiału do szycia. Pełni on dwie funkcje, jedną jako stół krawiecki drugą jako miejsce spożywania potraw podczas świąt żydowskich. Prezentowane są tu również żeliwne żelazka do prasowania, na węgiel i na duszę oraz prasulce i rękawniki używane do prasowania rękawów lub trudno dostępnych części odzieży. Na wieszaku wiszą nożyce krawieckie duże, do krojenia grubych tkanin, mniejsze do krojenia cieńszych oraz małe z ostrymi końcami, służące do przecinania dziurek. Ciekawym przedmiotem, który stanowi wyposażenie pracowni jest manekin krawiecki drewniany na ozdobnej drewnianej, toczonej nodze z korpusem obciągniętym płótnem, służący do modelowania oraz wykonywania prób podczas szycia. Oprócz w/w

przedmiotów niezbędnych w pracy krawca można zobaczyć drewniane szpularze na szpulki z nićmi, kolekcję guzików, haftki, zatrzaski, szpilki, igły do szycia ręcznego, naparstki używane przy szyciu ręcznym, kredę i mydełka krawieckie, radełka do sporządzania form itd. Część mieszkalną od części zakładu oddziela parawan, za którym stoi łóżko żelazne typu wiedeńskiego, zdobione malunkami, szafa ubraniowa z bielizniarką, etażerka, na ścianie wisi zegar szafkowy.

Scenariusz i realizacja: Maria Wosiek-Guz

```
[ngg_images source="galleries" container_ids="79" display_type="photocrati-  
nextgen_basic_thumbnails" override_thumbnail_settings="0" thumbnail_width="120"  
thumbnail_height="90" thumbnail_crop="1" images_per_page="20" number_of_columns="0"  
ajax_pagination="1" show_all_in_lightbox="0" use_imagebrowser_effect="0"  
show_slideshow_link="1" slideshow_link_text="[Pokaz slajdów]" template="default"  
order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]
```

Źródło: <http://skansen.lublin.pl/?p=9973>